

Szeretettel köszöntöm a kedves megjelenteket!

A kollégákat, akikkel együtt dolgoztam és mind azokat, akik valamikor, illetve most is tanítanak. Szívből köszöntöm volt tanítványaim, illetve az itt végző volt és jelenleg itt tanuló diákokat. Tisztelettel köszöntöm a szülőket, akik ránk bízták gyermekeiket.

És mind azokat, akik érzik és tudják, hogy milyen fontos az iskola minden ember életében, ezért eljöttek, hogy együtt megünnepeljük ezt a 120 éve épült iskola történetét, őket tisztelettel köszöntöm.

A 120 évből közel 30 évig volt részem ennek az iskolának a keretei között gyakorolni hivatásom.

Ezt a 30 évet 3 korszakra bontja az emlékezet:

1. Hőskor
2. Végre (1985.)
3. Herceghalom, községgé lett

Hőskornak nevezem az első 15 évem: 4 tanterem, 1 napközis terem, 8 tanulócsoport, 2 napközis csoport, olajos padló, széntüzelésű vaskályha, udvari WC. Vagyis reggel 8-17 óráig minden terem foglalt. Heti váltás alsó felső délelőtt, délután. Akik ebben az időben tanultak itt, ők ezt átérték, talán nem is foglalkoztak velem, éltek a kedves, vidám, csintalan gyerekkorukat. Inkább minket, pedagógusokat zavart jobban, mert tudtuk, hogy méltóbb körülményeket érdemelnének, ezért ennek javításáért is dolgoztunk nevelő-oktató munkánk mellett.

Bár a tárgyi feltételek nagyon mostohák voltak, ennek ellenére tudtunk olyan színvonalú munkát végezni, hogy több pedagógus, diplomás, sok érettségizett és sok kiváló szakmunkás lett az akkori tanítványaink közül, annak ellenére, hogy a pedagógusok körében elég nagy volt a fluktuáció.

Ugyanakkor, ha már ezt említem, feltétlenül meg kell emlékeznünk Sáríka néniről, Ibi néniről, Dobos Pista bácsiról, akik, amikor ide kerültem, már itt tanítottak és innen is mentek nyugdíjba, bőven túllépve a nyugdíjkorhatárt. Sáríka néni még itt is hagytam, nem tudott elszakadni az iskolától (Zuglóból járt ide). Kiváló emberek, pedagógusok voltak.

1985 jelentős fordulat az iskola történetében. Ezt tartom a 2. korszaknak. Sok éves kilincselés után bővültünk 4 tanteremmel, hozzájuk tartozó szertárakkal, épületen belüli vizesblokk, széles folyosó, aula, ami összeköti az új szárnyat a régivel, központi fűtés. Fellélegzés, boldogság!

A 3. korszak 1990-ben, Herceghalom községi rangra emelkedésével kezdődött. Az itt töltött első 20 évemben Biatorbágy 3. sz. Általános Iskola voltunk. Erről a helyzetről röviden csak annyi, hogy hagytak dolgozni bennünket, de segítséget nehéz volt kicsikarni. Szinte mindent helyi összefogással kellett megoldani. Szülők, gazdasági dolgozók minden hívásra fogékonyak voltak, jöttek vidáman, adták tudásukat, erejük legjavát.

90 után megtapasztaltuk, hogy mennyivel könnyebb az iskola működtetése, amikor van egy testület, aminek fontos a jól működő iskola és ehhez áldozatot vállalva segítséget nyújt, törekszik a jó tárgyi feltételek biztosítására. Szerencsére ilyen volt a község első képviselő testülete, Schnaider László polgármesterrel az élen.

Így került sor még az utolsó aktív évemben a tornacsarnok átadására, amit már mindenki nagyon várt már, rég hiányolt.

A tetőtérben kialakítottunk egy számítástechnika termet. (Amivel ekkor kezdtek foglalkozni) Ismét jött az összefogás, legyen legalább 2 tanulóként 1 gép. Kaptunk cégektől 1-1 gépet, mert ők már korszerűbbre tértek át. Magánszemélyektől kiegészítőket, egy házaspártól egy komplett új szettet.

A hőskornál szoltam a fluktuációról, de azt is el szeretném mondani, hogy sok jól felkészült, pályakezdő fiatal is tanított itt, ha nem is telepedtek le, a 20, 30 éves osztálytalálkozókon a visszaemlékezések bizonyítják, hogy csodálatos példaképek voltak.

Akik régen ismernek tudják, hogy nem vagyok dicsekvő típus, de azzal mindig dicsekszem, hogy tanítványaink közül sok pedagógus lett, s akiknek a munkáját ismerve tudom, hogy kiváló pedagógusok.

Még egyet szeretnék megemlíteni (ha már ennyi mindenre kitértem) a szülőkkel való kapcsolat fontosságáról, mert jó eredmény ott születik, ahol a szülő és a pedagógus partnerként működik, mert mindkettőnek ugyanaz a célja, hogy sikeres, boldog ember legyen a gyermekből. Nekünk a herceghalmi szülőkkel sikerült megvalósítani ezt, ezért tiszteletüket is bírtuk.

Itt szeretnék köszönetet mondani mindazon kollégáknak, aki együtt dolgozott velem, hogy adta tudása legjavát a herceghalmi gyermekekért, az iskolatitkároknak, akik szintén nagy segítséget jelentettek.

A községgé válás hatásáról szoltam, csak a kezdetekről van tapasztalatom, akikkel együtt dolgoztam. De, amit látok az iskola, óvoda bővítések kapcsán, úgy látom, hogy az egymást követő önkormányzatnak fontos a gyermekintézmények színvonala. Kívülről úgy gondolom, hogy tárgyi feltételek terén minden rendben lehet, nagyon szépek a bővítmények. Azt gondolom, hogy ilyen körülmények között öröm tanulni, dolgozni.

Azért mi sem keserűen dolgoztunk a hőskorban. A tanítási órák maximális védelme mellett sok vidám rendezvény és kirándulás volt.

Kedves megjelentek!

Örülök és köszönöm, hogy részese lehettem ennek a méltó ünnepnek.

Az itt töltött majdnem 30 év életem meghatározó része volt, aminek minden pillanatára öröm visszagondolni.

Újabb eredményes 120 évet kívánok ennek, a kedves Alma Máternek.